

Věc T-354/99

Kuwait Petroleum (Nederland) BV

v.

Komise Evropských společenství

„Státní podpory – Sdělení Komise o podporách de minimis – Zvýšení spotřební daně na pohonné hmoty – Podpory čerpacím stanicím – Naftařské společnosti – Nebezpečí souběhu podpor – Cenová doložka – Zásada řádného úředního postupu“

Rozsudek Soudu (druhého rozšířeného senátu) ze dne 31. května 2006 . . . II - 1480

Shrnutí rozsudku

1. *Žaloba na neplatnost – Právní zájem na podání žaloby*
(Článek 230 čtvrtý pododstavec ES)
2. *Žaloba na neplatnost – Přerušování řízení před Soudem do doby rozhodnutí věci před Soudním dvorem, ve které je zpochybněna platnost téhož aktu*
(Statut Soudního dvora, čl. 54 třetí pododstavec)

3. *Podpory poskytované státy – Pojem*
(Článek 87 odst. 1 ES)
4. *Podpory poskytované státy – Rozhodnutí Komise, kterým se konstatuje neslučitelnost režimu podpor se společným trhem*
(Článek 88 odst. 2 ES)
5. *Podpory poskytované státy – Rozhodnutí Komise, kterým se konstatuje neslučitelnost režimu podpor se společným trhem – Obtíže při provádění*
6. *Podpory poskytované státy – Přezkum Komisí – Správní řízení – Povinnost Komise vyzvat zúčastněné strany, aby předložily své připomínky*
(Článek 88 odst. 2 ES)

1. Žaloba na neplatnost podaná fyzickou nebo právnickou osobou je přípustná pouze v případě, že žalobce má zájem na zrušení napadeného aktu. Aby žalobce mohl pokračovat v řízení o žalobě směřující ke zrušení rozhodnutí, je třeba, aby si zachoval osobní zájem na zrušení napadeného rozhodnutí.

s prováděním tohoto rozhodnutí nemá uvedený podnik žádnou povinnost k vrácení.

(viz body 33–35)

To není případ podniku, který se domáhá neplatnosti rozhodnutí Komise, kterým se konstatuje neslučitelnost státní podpory, která mu byla poskytnuta, se společným trhem a ukládá navrácení zaplacených částek, pokud ve světle dohody mezi Komisí a dotčeným členským státem v důsledku jejich spolupráce za účelem vyřešení obtíží

2. Pokud Soudní dvůr a Soud projednávají věci, ve kterých je zpochybněna platnost téhož rozhodnutí, a pokud Soud rozhodl, že je nutné přerušit řízení do doby vyhlášení rozsudku Soudního dvora, nemohou být žalobní důvody a argumenty, které Soudní dvůr již zamítl, automaticky Soudem odmítnuty jako nepřipustné, a to ze dvou důvodů. Zaprvé, přerušování řízení před Soudem na základě čl. 54 třetího pododstavce statutu Soudního dvora do doby rozhodnutí věci před Soudním dvorem, ve kterém je zpochybněna platnost téhož aktu, žádným způsobem neodebírání

Soudu věc, která mu byla předložena, a Soud zůstává plně a výlučně příslušný k rozhodnutí v této věci, jakmile dojde k události ukončující přerušení. Zadruhé, dodržování práv obhajoby zakazuje, aby důvody a argumenty obsažené v žalobě platně podané u jednoho soudu byly zamítnuty jiným soudem, u kterého se autor této žaloby nemohl ani objevit, ani předložit své důvody.

I když zásada řádného výkonu spravedlnosti, na jejímž dodržování se svým jednáním podílejí účastníci řízení, může vést posledně uvedené k omezení jejich žaloby a jejich obhajoby na otázky, jež jsou vskutku odlišné od těch, které byly rozhodnuty Soudním dvorem, Soudu nepřísluší z úřední povinnosti zavést takové omezení namísto těchto účastníků řízení a odmítnout jako nepřijatelné některé důvody, které již byly předloženy v řízení před Soudním dvorem. Nekonstruktivní přístup jednoho účastníka řízení může naopak způsobit zbytečné náklady na řešení sporu a může být zohledněn při rozhodování o nákladech řízení.

Nicméně, ačkoli Soud dříve rozhodl, že přerušení řízení bylo nezbytné s ohledem na skutečnost, že platnost téhož aktu byla zpochybněna jak před Soudním dvorem, tak i před Soudem, a ačkoli je zjevné, že odpovědi Soudního dvora v tomto rámci je třeba respekto-

vat, přísluší Soudu, jenž rozhoduje ve věci, přezkoumat, zda řešení zakotvené Soudním dvorem lze použít v projednávané věci s ohledem na případné skutkové a právní odlišnosti. V případě odlišností mu přísluší rozhodnout, zda tyto odlišnosti vedou k řešení, které je odlišné od řešení přijatého Soudním dvorem. V případě neexistence takových odlišností, a pokud jeden účastník řízení pokračuje v předkládání důvodů shodných s důvody již zamítnutými Soudním dvorem, může Soud tyto důvody zamítnout odůvodněným usnesením jako zjevně neopodstatněné.

(viz body 36–39)

3. Komise právem dospěla k závěru, že členský stát, který provozovatelům čerpacích stanic poskytne podporu za účelem vyrovnání ztrát příjmů způsobených zvýšením spotřební daně z lehkých olejů, ve skutečnosti přebírá v plném rozsahu nebo částečně závazky převzaté naftařskou společností, která je dodavatelem uvedených čerpacích stanic na základě výhradní kupní smlouvy opatřené „cenovou doložkou“, která uvedenou společnost zavazuje k tomu, aby kryla část nákladů na snížení ceny na stanici provedené uvedenými provozovateli, pokud je dočasná nebo trvalá úprava těchto snížení z důvodu podmínek vnitrostátního nebo mezinárodního

trhu žádoucí nebo nezbytná. Navrácení podpory proto musí provést uvedená společnost, je-li tato podpora neslučitelná se společným trhem.

Navrácení uvedené podpory správně provádí naftařská společnost, i když uvedená cenová doložka není závazné nebo automatické povahy z důvodu, že si uvedená společnost vyhrazuje právo cenové doložky nevyužít, jelikož tato doložka má být použita a jelikož ji společnost skutečně použila za okolností popsaných Komisí.

(viz body 53–55, 60–62)

4. Při přezkumu režimu podpor Komise obecně nemůže a ani není povinna přesně identifikovat částku podpory přijaté každým jednotlivým příjemcem.

(viz bod 67)

5. Pokud členský stát uplatňoval obtíže při provádění rozhodnutí Komise týkajícího

(viz body 67, 69)

se podpory a vyřešil tyto obtíže v rámci loajální spolupráce s Komisí, spadá posouzení prováděcích opatření, která nakonec tento členský stát přijal, do pravomoci vnitrostátního soudu. Tak tomu je i v případě, že Komise souhlasí s provedením navrženým dotčeným členským státem. Tento souhlas pouze vyjadřuje názor Komise ohledně přijatelnosti tohoto provedení z hlediska práva Společenství ve světle obtíží tohoto členského státu při provádění, avšak v žádném případě nemění odpovědnost dotčeného členského státu ohledně zjištění a způsobu řešení těchto obtíží. Pokud by vyvstal spor ohledně navrácení podpory po tomto souhlasu, zejména s ohledem na skutková zjištění obsažená v napadeném rozhodnutí nebo s ohledem na přesné vyčíslení skutečného zvýhodnění, jež má být navrženo, je vnitrostátní soud příslušný k řešení těchto přetrvávajících obtíží s prováděním podle vnitrostátních právních předpisů, s ohledem na napadené rozhodnutí a v případě potřeby s ohledem na tyto přetrvávající obtíže, při zohlednění souhlasu Komise. V případě pochybnosti má vnitrostátní soud vždy možnost obrátit se na Komisi na základě zásady loajální spolupráce nebo položit Soudnímu dvoru předběžnou otázku

6. Správní řízení v oblasti státních podpor je řízení zahájené pouze proti dotčenému členskému státu. Společnosti přijímající podporu se považují pouze za zúčastněné strany v tomto řízení. Z toho vyplývá, že podnik, který je příjemcem podpory, aniž by se mohl opírat o práva obhajoby přiznaná osobám, proti nimž se vede řízení, má pouze právo účastnit se správního řízení v přiměřeném rozsahu s ohledem na okolnosti každého konkrétního případu.

Komise musí na základě čl. 88 odst. 2 ES zúčastněné strany vyzvat k podání připomínek během fáze formálního vyšetřování. Co se týče této povinnosti, je zveřejnění oznámení v *Úředním věstníku Evropských společenství* přiměřeným prostředkem k tomu, aby se zúčastněné strany dozvěděly o zahájení řízení, a jediným cílem tohoto oznámení je získání od zúčastněných stran všech informací jakožto vodítka pro Komisi

s ohledem na její budoucí kroky. V důsledku toho se podnik, který je příjemcem podpory, nemůže dovolávat porušení zásady řádného úředního postupu z toho důvodu, že si Komise nevyžádala osobně jeho připomínky ohledně vyšetřovacího řízení. Naopak, Komise musí zúčastněným stranám v rámci formálního vyšetřovacího řízení užitečně umožnit podání jejich připomínek. Tato povinnost sice nezavazuje Komisi, která má pouze závažné pochybnosti ohledně slučitelnosti dotčeného finančního opatření se společným trhem, aby ve svém oznámení o zahájení tohoto řízení předložila úplné posouzení dotčené podpory, Komise však musí definovat dostatečným způsobem rámec svého přezkumu, aby tak nezbavila svého významu právo zúčastněných stran podat jejich připomínky.

(viz body 80–83, 85)